

VERORDENING JEUGDHULP RAAD 2019 11 28

Voorzitter,

Van meet af aan was duidelijk dat van de 3 decentralisaties die m.i.v. 2015 op het bordje van de gemeente kwamen te liggen, jeugdhulp de moeilijkste was.

Op de WMO moesten we 25% besparen maar ondanks dat konden we nog behoorlijk wat budget domein-overstijgend besteden.

Voor wat betreft de participatiewet was het uiteraard behoorlijk naïef om te denken dat er binnen de beoogde termijn 125.000 banen gecreëerd zouden kunnen worden voor die doelgroep. Het is niet voor niets dat wij als SGP altijd gepleit hebben voor behoud van voldoende beschutte werkplekken omdat er niemand mee gebaat is thuis op de bank te komen zitten.

De huishoudelijke hulp -die wel niet onder de decentralisatie viel- maar waar met ingang van 2015 40% op bespaard moest worden heeft veel stof doen opwaaien maar is uiteindelijk aardig op zijn pootjes terechtgekomen.

Maar het Jeugdbeleid -vervat in de verordening Jeugdhulp- dat vanavond aan de orde is, is een lastige. Gemeenten lopen daarop vast, m.n. ook financieel. De minister heeft recentelijk 1 miljard over 3 jaar beschikbaar gesteld; 420 miljoen in 2019 en 290 miljoen voor de 2 opeenvolgende jaren. Berekend is echter dat er in wezen structureel 1 miljard per jaar bij zou moeten.

Het is misschien wel te danken aan het incident dat zich in onze gemeente al redelijk snel voordeed en waar de inspectie bovenop zat dat er al vroegtijdig ingegrepen werd op die afdeling en ik ben ervan overtuigd dat de mensen die nu leidinggeven dit op een goede en adequate wijze doen en dat de medewerkers heel betrokken zijn bij de doelgroep.

Maar het blijft een weerbarstige, complexe materie. Immers bijna elk kind heeft tegenwoordig wel een stempeltje en dan moet er jeugdhulp geboden worden. Er wordt -zo weet ik- alles aan gedaan om de wachtlijst kort te houden, de juiste hulp te bieden en de workflow behapbaar te laten zijn.

Voor ons ligt een nieuw beleidsplan.

- Het doel is ondermeer om de burger duidelijker inzicht te geven in het Jeugddomein. En dat is een prima zaak. Jammer daarom dat bij punt 7 in de brief aan de Adviesraad Sociaal Domein nogal terughoudend gedaan wordt over het vastleggen van termijnen. Het is wat de SGP-fractie betreft wenselijk -hoe lastig

wellicht ook- om in plaats van een streeftermijn; concrete termijnen op te nemen. Mensen in deze problematiek hebben behoefte aan duidelijkheid met een vooraf vastgestelde termijn. De verwachtingen zijn dan ineens een stuk helderder.

- De meeste beschikkingen worden voor maximaal 1 jaar afgegeven. Dat is wettelijk geregeld. De vraag is of dit niet anders kan, zeker als vooraf duidelijk is dat het probleem met een jaar niet opgelost is. Het geeft voor de cliënt c.q. de ouders veel gedoe om weer opnieuw een beschikking aan te vragen. Goed om hier praktisch mee om te gaan. Ook de Adviesraad Sociaal Domein pleit voor een verkorte route. Mijn advies is: zet hier zoveel mogelijk op in.
- En ik weet niet of dit al gebeurt maar ik zou er zeker voor willen pleiten de cliënten c.q. hun ouders tijdig op de afloop van hun beschikking te attenderen, ondanks het feit dat ze dit uiteraard ook zelf kunnen weten. Uit de praktijk weet ik dat een vervolgaanvraag gemakkelijk onder spanning kan komen te staan zeker als er ook nog eens sprake is van vakantie of ziekte op de afdeling en het dan heel lastig kan zijn de vervolgbeschikking tijdig te verstrekken.
- Wat mij opviel is, dat er in het plan wel gesproken wordt over een familiegroepsplan (art. 11, blz 4 en 26) maar wat mij betreft wel heel vrijblijvend en er niet meer gesproken wordt over 1 gezin, 1 gezinsplan en 1 regisseur. Terwijl juist dit uitgangspunt bij aanvang een heel belangrijke was en daarmee voorkomen moest worden dat meerdere hulpverleners naast elkaar en dikwijls los van elkaar bij een gezin over de vloer zouden komen. Is dat principe losgelaten of is het nu veel ruimer van opzet terwijl dat voorheen min of meer dwingend was om reden die ik zojuist noemde?
- Ook wordt in het stuk niet meer gesproken over een risicoanalyse binnen een gezin terwijl dat nu juist een aspect was waar de inspectie destijds zeer op aandrong. Graag nadere toelichting.
- Veel vragen zijn al gesteld door de Adviesraad Sociaal domein, waarop door het College is gereageerd. Aan beiden dank daarvoor.
- Echter, als SGP-fractie hebben we nog 1 vraag waar we mee worstelen. De PGB wordt versoerd. In de praktijk houdt dat in: verlaging van het tarief van het Persoons Gebonden Budget als dat informeel wordt ingezet. Dan geldt het tarief van 125% van het minimumloon. De afbouw zal in 1 jaar plaatsvinden van een bedrag van 33,69 naar 13,99 per uur. Ik kan me best voorstellen dat er soms vragen zijn ingeval het Persoons Gebonden Budget informeel wordt ingezet.

Het PGB is echter wel, bij wet geregeld.

Als SGP-fractie vinden wij het lastig en eigenlijk principieel onjuist als op deze wijze het PGB heel onaantrekkelijk c.q. vrijwel onmogelijk wordt gemaakt en de goeden het met de kwaden moeten bekomen.

Dat kan voor sommige ouders heel lastig worden, denken wij.

Ik zal u kort een casus schetsen. Het is een casus die ik van dichtbij ken maar niet in deze gemeente speelt. Het betreft een jongetje van 8 dat een vorm van autisme heeft en de nodige driftbuien met zich mee brengt. Hijzelf en het gezin zouden erg geholpen zijn als het ventje geplaatst zou worden op een zorgboerderij en daar 's woensdagsmiddags en op de zaterdagen naar toe kan. De betreffende gemeente geeft daar ook een indicatie voor af en verstrekt de naam van de gecontracteerde zorgboerderij waarmee de ouders contact kunnen opnemen.

Het is niet de boerderij die de ouders wensen, het ziet er niet alleen heel rommelig en smerig uit maar tijdens de maaltijd met de cliënten wordt er ook niet gezamenlijk gebeden en gedankt.

De ouders gaan opzoek en vinden zelf een boerderij die wel bij hun identiteit past. Deze boer heeft geen contract met de gemeente en wil dat ook niet vanwege de rompslomp die dat met zich mee brengt, zo zegt de boer. Hij verleent zorg op basis van PGB's. In dit geval zou de eerste voorgestelde boer een kleine 60,- per uur ontvangen en de boer die de ouders zelf vinden slechts 13,- De laatste boer zou immers door de gemeente aangemerkt kunnen worden als iemand binnen het informele, sociale netwerk.

Voorzitter, ik hoor graag of deze redenering klopt.

Ik hoop eigenlijk van niet.

- Tenslotte, zijn er al reacties van gezinnen bekend binnen het 20-tal die met de verlaging te maken krijgen of moeten zij nog geïnformeerd worden. In hoeverre gaat het ouders direct treffen en worden cliënten de dupe van deze versobering.
-